

The Holy See

KATECHEZA OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

AUDIENCJA GENERALNA

Plac św. Piotra

Środa, 22 listopada 2023 r.

[[Multimedia](#)]

Katecheza. Pasja ewangelizacji: apostolska gorliwość wierzącego. 27. *Głoszenie jest dla wszystkich*

Drodzy Bracia i Siostry, dzień dobry!

Ostatnim razem zauważyliśmy, że chrześcijańskie głoszenie jest radością, a dziś skupimy się na drugim aspekcie — jest *dla wszystkich*, głoszenie chrześcijańskie jest radością dla wszystkich. Kiedy naprawdę spotykamy Pana Jezusa, zdumienie tym spotkaniem przenika nasze życie i domaga się, aby je nieść poza nas. On tego pragnie — żeby Jego Ewangelia była dla wszystkich. W niej bowiem jest «moc humanizująca», spełnienie życia, które jest przeznaczone dla każdego mężczyzny i każdej kobiety, bowiem Chrystus narodził się, umarł i zmartwychwstał dla wszystkich. Dla wszystkich — nikt nie jest wykluczony.

W *[Ewangelii gaudium](#)* czytamy: «Wszyscy mają prawo przyjąć Ewangelię. Chrześcijanie mają obowiązek głoszenia jej, nie wykluczając nikogo, nie jak ktoś, kto narzuca nowy obowiązek, ale jak ktoś, kto dzieli się radością, ukazuje piękny horyzont, ofiaruje upragnioną ucztę. Kościół rozszerza się nie przez prozelityzm, ale 'przez przyciąganie'» (n. 14). Bracia, siostry, miejmy poczucie, że jesteśmy w służbie *powszechnego przeznaczenia Ewangelii*, jest ona dla wszystkich; i odznaczajmy się umiejętnością wychodzenia poza własne «ja» — aby głoszenie było prawdziwym

głoszeniem, musi wychodzić poza nasz egoizm — a także umiejętnością pokonywania wszelkich granic. Chrześcijanie spotykają się bardziej na placu przed kościołem niż w zakrystii i udają się «na ulice i w zaułki miasta» (Łk 14, 21). Muszą być otwarci i ekspansywni, chrześcijanie muszą być «ekstrawersyjni», a ta ich cecha pochodzi od Jezusa, który swoją obecność w świecie uczynił ustawiczną wędrówką, której celem jest to, aby dotrzeć do wszystkich, a nawet czerpał naukę z pewnych swoich spotkań.

W tym względzie Ewangelia relacjonuje zaskakujące spotkanie Jezusa z cudzoziemką, Kananejką, która błaga Go, aby uzdrowił chorą córkę (por. Mt 15, 21-28). Jezus odmawia, mówiąc, że został posłany tylko «do owiec, które poginęły z domu Izraela», i że «niedobrze jest zabierać chleb dzieciom, a rzucać szczeniętom» (ww. 24. 26). Jednak ta kobieta z typową dla ludzi prostych uporczywością odpowiada, że również «szczenięta jedzą okruchy, które spadają ze stołu ich panów» (w. 27). Jezus jest poruszony i mówi do niej: «Niewiasto, wielka jest twoja wiara; niech ci się stanie, jak pragniesz!» (w. 28). W tym spotkaniu z ową kobietą jest coś wyjątkowego. Nie tylko ktoś powoduje, że Jezus zmienia zdanie, a jest to kobieta, cudzoziemka i poganka; lecz dla samego Pana jest to potwierdzenie faktu, że Jego nauczanie nie powinno ograniczać się do ludu, do którego należy, lecz winno być otwarte na wszystkich.

Biblia pokazuje nam, że kiedy Bóg powołuje jakąś osobę i zawiera przymierze z niektórymi, kryterium jest zawsze takie: *wybiera niektórych, aby dotrzeć do innych*, takie jest kryterium Boga, powołania Bożego. Wszyscy przyjaciele Pana doświadczyli piękna, ale również odpowiedzialności i ciężaru bycia «wybranymi» przez Niego. I wszyscy doznali zniechęcenia w obliczu własnych słabości albo utraty swojej pewności. Jednak największą chyba pokusą jest traktowanie otrzymanego powołania jako przywileju, bardzo proszę — nie, powołanie nigdy nie jest przywilejem. Nie możemy mówić, że jesteśmy uprzywilejowani w porównaniu z innymi, nie. Powołanie jest po to, aby służyć. A Bóg wybiera kogoś, żeby kochać wszystkich, żeby dotrzeć do wszystkich.

Również, aby zapobiec pokusie utożsamiania chrześcijaństwa z jakąś kulturą, z jakąś grupą etniczną, z jakimś systemem. W ten sposób bowiem traci swój charakter prawdziwie *katolicki*, to znaczy — dla wszystkich, powszechny — nie jest to mała grupa wybranych pierwszej klasy. Nie zapominajmy — Bóg wybiera niektórych, aby kochać *wszystkich*. To horyzont uniwersalizmu. Ewangelia nie jest tylko dla mnie, jest dla wszystkich, nie zapominajmy o tym. Dziękuję.

Witam serdecznie pielgrzymów polskich. Drodzy bracia i siostry, w najbliższą niedzielę będziemy obchodzić uroczystość Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata. Niech nasze życie i nasze serca będą otwarte na Jego panowanie, bo On jest celem, ku któremu zdążamy. Z serca wam błogosławię.

Apel

A nie zapominajmy o wytrwałej modlitwie za tych, którzy cierpią z powodu wojen w tak wielu częściach świata, zwłaszcza za umiłowanych mieszkańców Ukrainy, udręczonej Ukrainy, oraz Izraela i Palestyny. Dziś rano przyjąłem dwie delegacje, jedną Izraelczyków, których krewni są zakładnikami w Gazie, i drugą — Palestyńczyków, których członkowie rodzin cierpią w Gazie. Oni bardzo cierpią, a odczułem, że cierpią jedni i drudzy — to powodują wojny, a tutaj posunęliśmy się dalej poza wojny, to nie jest prowadzenie wojny, to jest terroryzm. Proszę, nadal działajmy na rzecz pokoju, módlcie się o pokój, módlcie się dużo o pokój. Aby Pan przyłożył tam rękę, aby Pan pomógł nam rozwiązać problemy i nie pogłębiać dalej gwałtownych uczuć, które ostatecznie zabijają wszystkich. Módlmy się za naród palestyński, módlmy się za naród izraelski, aby nastał pokój.

Speaker:

Ewangelia Pana jest dla wszystkich – Chrystus narodził się, umarł i zmartwychwstał dla wszystkich. Jak mówi *Evangelii gaudium*: „Chrześcijanie mają obowiązek głoszenia Ewangelii, nie wykluczając nikogo, nie jak ktoś, kto narzuca nowy obowiązek, ale jak ktoś, kto dzieli się radością, ukazuje piękny horyzont”.

Biblia pokazuje, że kiedy Bóg powołuje jakąś osobę i zawiera z nią przymierze, *wybiera ją, aby dotrzeć do wielu innych*. Istnieje pokusa traktowania otrzymanego powołania jako przywileju, wyłączności, która oddziela od innych; twierdzenia: „Bóg jest nasz”, jakbyśmy mogli dysponować Nim dla własnych interesów. Bóg nie powołuje nas, by nas postawić na piedestale, ale by uczynić nas wolnymi i odważnymi narzędziami swojej wielkiej i włączającej miłości. Kościół nie jest miejscem ludzi doskonałych i uprzywilejowanych, lecz wspólnotą uczniów, która daje świadectwo o Jezusie, którego poznali dzięki łasce, a który wstawia się *za wszystkimi*, modląc się, miłując i ofiarując siebie dla świata.

Nie można ulegać pokusie utożsamiania chrześcijaństwa z jakąś kulturą, grupą etniczną, z jakimś systemem. W ten sposób traci ono bowiem swoją naturę prawdziwie *katolicką*, swój specyficzny rys uniwersalny, nagina się do schematów świata, staje się elementem podziału, wrogości. Nasza modlitwa, ofiarowanie życia Panu jest również dla innych. Nasze głoszenie, nasza posługa jest dla wszystkich.

Santo Padre:

Saluto cordialmente i pellegrini polacchi. Cari fratelli e sorelle, domenica prossima celebreremo la solennità di Gesù Cristo, Re dell'Universo. La nostra vita, i nostri cuori siano aperti alla sua signoria perché Lui è la meta, verso cui camminiamo. Vi benedico di cuore.

Speaker:

Witam serdecznie pielgrzymów polskich. Drodzy bracia i siostry, w najbliższą niedzielę będziemy obchodzić uroczystość Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata. Niech nasze życie i nasze serca będą otwarte na Jego panowanie, bo On jest celem, ku któremu zdążamy. Z serca wam błogosławię.